

Το παρασκήνιο της αντιπαράθεσης του προέδρου της Βουλής με τον αναπληρωτή υπουργό Εξωτερικών

Τι κρύβει η σύγκρουση Κακλαμάνη - Παπανδρέου

Του Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

ΤΗΝ ΕΚΡΗΞΗ του κ. Απ. Κακλαμάνη στη Βουλή για τον αμερικανό προεβουτή κ. Ν. Μπερνς πολλοί στο ΠαΣοΚ την είχαν δει να έρχεται. Λίγες ημέρες νωρίτερα ο κ. Κακλαμάνης είχε διατυπώσει τις ίδιες περίπου επικρίσεις για τον κ. Μπερνς σε μια συνεδρίαση της Πολιτικής Γραμματείας. Είναι αλήθεια όμως ότι ελάχιστοι περίμεναν ότι ο Πρόεδρος της Βουλής θα διάλεγε αυτήν τη μέθοδο για να τις δώσει και στη δημοσιότητα.

«Ο Απόστολος γκρινιάζει για διάφορα πράγματα στις συνεδριάσεις της Πολιτικής Γραμματείας, περίπου για τα πάντα, αλλά δεν δημοσιοποιεί σε κάθε περίπτωση την γκρίνια του» έλεγε υπουργός που μετέβη στο όργανο. Πρόσφατο παράδειγμα: ο Πρόεδρος της Βουλής έβαλε στην Πολιτική Γραμματεία θέμα για την... ομιλία του κ. Θ. Τσοουκάτου στο Ελληνοβρετανικό Επιμελητήριο και για τον μεγάλο αριθμό βουλευτών και υπουργών που την παρακολούθησαν!

Εκπληξη λοιπόν; Τυπικός, όχι... Δεν είναι η πρώτη φορά που ο κ. Κακλαμάνης αποδοκιμάζει έναν υπουργό. Παλαιότερα, επί πρωθυπουργίας Ανδρέα Παπανδρέου, ο κ. Α. Πεπονής (υπουργός Βιομηχανίας τότε...) είχε φθάσει στα όρια της παραιτήσης μετά από μια σύγκρουση εντός της αίθουσας με τον Πρόεδρο της Βουλής. Τον τελευταίο καιρό φαίνεται ότι αγγιζόμενος στόχος του κ. Κακλαμάνη είναι ο κ. Ι. Παπαντωνίου. Τον Ιανουάριο τον επετίμησε από έδρας για κάτι τροπολογίες ενώ μόλις την περασμένη Πέμπτη δεν του έδωσε τον λόγο για να απαντήσει στον κ. Ν. Κωνσταντινίδη.

Στην υπόθεση Μπερνς όμως το πρόβλημα πήρε μια άλλη διάσταση. Λόγω του ασυνήθιστου χαρακτήρα του γεγονότος, δεν συμβαίνει κάθε μέρα να βγαίνει ο Πρόεδρος της Βουλής, από την έδρα της Βουλής, να κατηγορεί τον αμερικανό προεβουτή για «συμπεριφορά ανήθικου» και να ζητεί από την κυβέρνηση να τον «μαζέψει». Αλλά και επειδή η υπόθεση εξελίχθηκε σε ενδοπολιτική σύγκρουση. Ο κ. Γ. Παπανδρέου αντιδράσε με αξιοπρέπεια υποδεικνύοντας στον κ. Κακλαμάνη ότι δεν είναι η δουλειά του να κάνει ερωτήσεις στην κυβέρνηση, ούτε να ελέγχει το υπουργείο Εξωτερικών και, ακολούθως, του έκλεισε περίπου την πόρτα στα μούτρα.

Ο κ. Παπανδρέου πήρε αμέσως την πλήρη κάλυψη του Πρωθυπουργού, με τον οποίο επικοινωνήσε στο Λονδίνο από το γραφείο της Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου κ. Σ. Κοσμίδη ενώ ο κ. Σημίτης συνέταξε ακόμη «να μη δοθεί συνέχεια». Δεν ήταν λίγοι αυτοί όμως που αισθάνονταν λιγγο μόνο στην ιδέα ότι ο κ. Κακλαμάνης θα μπορούσε να τα ελέγξει αυτά παρόντος του κ. Θ. Πάγκαλου! Ένας ίλιγγος που επαληθεύθηκε την επόμενη ήταν ο κ. Πάγκαλος διαβεβαίωσε στους δημοσιογράφους πως αν ήταν αυτός στη θέση του κ. Παπανδρέου «θα είχε καν πολύ περισσότερα να γράψουν».

Από την πλευρά του Προέδρου της Βουλής πάντως λέγεται ότι οι θέσεις που

Η έκρηξη, η απάντηση, η θέση της κυβέρνησης, ο κ. Θ. Πάγκαλος και τα προηγούμενα επεισόδια

διατύπωσε ο κ. Κακλαμάνης για τον κ. Μπερνς συναντούν ευρύτατη αποδοχή και ομιλούν για 6.500 συχαρητήρια τηλεγραφήματα, χιλιάδες επιδοκιμαστικά τηλεφωνήματα και μηνύματα συμπαιδείας των περισσότερων βουλευτών. Σημειώνουν, μάλιστα, ότι ο Πρόεδρος της Βουλής είχε δημοσίως αυτά που πολλοί ομολογούν κατ' ιδίαν και ότι ο κ. Μπερνς έχει προκαλέσει τη δυσφορία της κοινής γνώμης αλλά και πολλών κυβερνητικών στελεχών.

Μεταξύ αυτών φέρεται να είναι και ο υ-

Η επίθεση του προέδρου της Βουλής κ. Απ. Κακλαμάνη (επάνω) εναντίον του αμερικανού προεβουτή κ. Ν. Μπερνς και η αντίδραση του αναπληρωτή υπουργού Εξωτερικών κ. Γ. Παπανδρέου (αριστερά) προκάλεσε νέα τρικυμία την περασμένη εβδομάδα στην κυβέρνηση

πουργός Άμυνας κ. Α. Τσοχατζόπουλος, ο οποίος δυσφορεί για τα συνεχή διαβήματα του κ. Μπερνς υπέρ της μιας ή της άλλης παραγγελίας πολεμικού υλικού. Προσφάτως ακόμη, κατά την επίσκεψή του στη Μόσχα, ο κ. Τσοχατζόπουλος έλεγε γελώντας στους δημοσιογράφους που τον συνόδευαν: «Δεν σας λέω περισσότερα για τις συνομιλίες με τους Ρώσους περί οπλικών συστημάτων, διότι πολύ φοβούμαι ότι θα βρω αέριο στο γραφείο μου τον Μπερνς για κανένα διάβημα!».

Από το υπουργείο Εξωτερικών πάντως σημειώνουν ότι το πρόβλημα δεν είναι η ουσία αυτών που είπε ο κ. Κακλαμάνης (με τα οποία άλλωστε πολλοί συμφωνούν...) αλλά το γεγονός ότι ο Πρόεδρος της Βουλής εμφανίζεται με οξύτατες εκφράσεις και μέσα στην αίθουσα του Κοινοβουλίου να επιτίθεται με τον επισήμο τρόπο στον προεβουτή των ΗΠΑ και να επικρίνει την κυβερνητική αίσθησή του. Όσο για τα τηλεγραφήματα και τα συχαρητήρια, οι ίδιοι παράγοντες σημείωναν ότι «είναι εύκολο να δημιουργηθεί και να σε χειροκροτούν αλλά δύσκολο να χειρίζεται υπεύθυνα την εξωτερική πολιτική και ως μη σε χειροκροτεί κανένας!».

Δεν είναι πρώτη φορά, πάντως, που ο κ. Κακλαμάνης εξαπολύει μια δημόσια επίθεση που φαινομενικώς τον δείχνει να συγκρούεται με τους ισχυρούς αλλά ουσιαστικά χαιδέυει το λαϊκό αίσθημα: έχει συχνά επιτεθεί με δριμύτητα στα μέσα ενημέρωσης και στους ιδιοκτήτες τους, προσέχοντας πάντα να μην αναφέρει συγκεκριμένα ονόματα ιδιοκτητών ή συγκεκριμένες περιπτώσεις όδης καταγγελίας. Την περίοδο του Ξαναείου ο κ. Κακλαμάνης απέδιδε σε «σενάρια του Τύπου» την εμπλοκή του στη μάχη διαδοχής του ΠαΣοΚ ενώ λέγεται ότι ζήτησε ο ίδιος από τους δημοσιογράφους να μην παραλείπεται το όνομά του από τους καταλόγους των υποψηφίων διαδόχων.

Βουλευτές του ΠαΣοΚ πάντως που εκτιμούν τον Πρόεδρο της Βουλής θεωρούν ότι η εχθρική στάση του απέναντι στον Τύπο δεν υποκαίει σε «δημαγωγική ή άλλα ιδιοτελή κίνητρα» αλλά στην πεποίθησή του ότι τα μέσα ενημέρωσης είναι αυτά που διαμόρφωσαν την εξέλιξη της αναμέτρησης για τη διαδοχή στα ΠαΣοΚ υποστηρίζοντας τον κ. Σημίτη και όχι τους άλλους υποψηφίους, μεταξύ των οποίων ήταν στην αρχή και ο κ. Κακλαμάνης. Αδιευκρίνιστη όμως έχει μείνει ως τώρα η δημόσια καταγγελία του κ. Ευ. Γιαννόπουλου, ο οποίος είχε τότε δηλώσει ότι «ο Κακλαμάνης δεν μπορεί να είναι υποψήφιος για λόγους που θα αποκαλύψω αν επιμείνει στην υποψηφιότητά του...». Ο κ. Κακλαμάνης είχε αποστείρει την υποψηφιότητά και έτσι ο κ. Γιαννόπουλος δεν χρειάστηκε να πετύχει.

«Υπάρχει ένα πρόβλημα Κακλαμάνη...» ομολογούν οι περισσότεροι υπουργοί και αναφέρονται κυρίως στο απόβλεπτο των αντιδράσεών του. Υπενθυσμίζον, μάλιστα, ότι μετά τις εκλογές του 1996 και με επιχείρημα τη στάση του κ. Κακλαμάνη στο συνέδριο του ΠαΣοΚ, ο κ. Κ. Σημίτης είχε δεχθεί πολλές επισηφίσεις να μην τον

Εξαντροπείνει για την Προεδρία της Βουλής. Ο κ. Σημίτης δεν τις έκανε δεκτές επειδή - λέγεται επισήμως - δεν ήθελε να δώσει την αίσθηση διωγμών κατά των πτυχιούχων του Συνεδρίου.

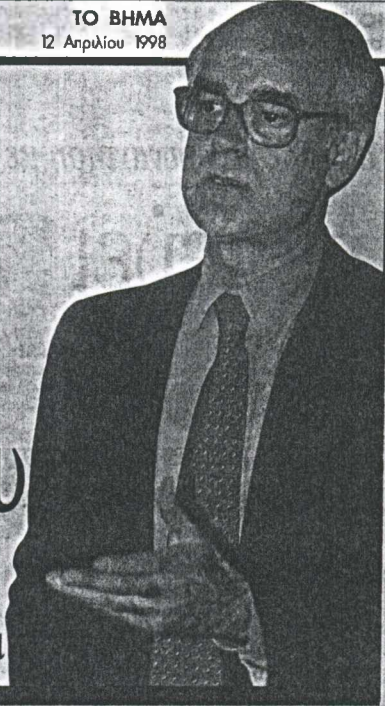
Πολλοί πιστεύουν όμως ότι ο κ. Κακλαμάνης επανελέγη τελικός Πρόεδρος της Βουλής αφενός επειδή ούτε οι άλλοι δύο υποψήφιοι (ο κ. Α. Πεπονής και ο κ. Ι. Χαραλαμπίδης) ενθουσιάσαν τον Πρωθυπουργό και αφετέρου επειδή (λένε οι γνωρίζοντες...) ήταν ο ασφαλέστερος τρόπος για να μη χρειαστεί να βάλει τον κ. Κακλαμάνη στην κυβέρνηση.

Είναι αλήθεια ότι ο κ. Κακλαμάνης έλαμψε ως τώρα περισσότερο στην έδρα του Κοινοβουλίου παρά στα διάφορα υπουργεία από τα οποία πέρασε προτού φθάσει εκεί. Είναι χαρακτηριστικό ότι προ ετών ο Ανδρέας Παπανδρέου έλασε στήριγμα με συνδυασμό του επειδή δεν μπορούσε να θιμηθεί αν ο κ. Κακλαμάνης πέρασε ποτέ από το υπουργείο Εργασίας. Άνθρωπος με υψηλό εκλογικό αισθητήριο (εκλέγεται συνεχώς με μεγάλη επιτυχία στη Β' Αθηνών...), ο Πρόεδρος της Βουλής είναι μια από τις πιο χαρισματούχες περιπτώσεις παλαιών Κεντρικών της Ενδόσεως Κέντρου που ανακυκλώθηκαν με επιτυχία στην εποχή του ΠαΣοΚ.

Σε προσωπικό επίπεδο διατηρούσε πάντα άριστες προσωπικές σχέσεις με τον Γεώργιο και τον Ανδρέα Παπανδρέου, παρ' όλο που λέγεται ότι ο ίδρυτής του ΠαΣοΚ είχε αρχικώς ορισμένες αναρτήσεις να τον συμπεριλάβει το 1974 στα ψηφοδέλτια του κόμματός του. Στη συνέχεια όμως ο κ. Κακλαμάνης βρέθηκε στην πρώτη γραμμή όλων των εκλογικών αγώνων του ΠαΣοΚ, γεγονός που πιστοποιείται και από τις αναρίθμητες φωτογραφίες του στο πλευρό του Ανδρέα Παπανδρέου κατά τις διάφορες εκλογικές περιόδους. Σε όλες τις δύσκολες οικονομικές και πολιτικές στιγμές το 1974 στα ψηφοδέλτια του κόμματός του. Στη συνέχεια όμως ο κ. Κακλαμάνης βρέθηκε στην πρώτη γραμμή όλων των εκλογικών αγώνων του ΠαΣοΚ, γεγονός που πιστοποιείται και από τις αναρίθμητες φωτογραφίες του στο πλευρό του Ανδρέα Παπανδρέου κατά τις διάφορες εκλογικές περιόδους. Σε όλες τις δύσκολες οικονομικές και πολιτικές στιγμές το 1974 στα ψηφοδέλτια του κόμματός του.

Ο Πρόεδρος της Βουλής είναι ένας μαχητής της πολιτικής που πάντα υπερασπίζεται με πάθος τις απόψεις του. Στο τελευταίο Συνέδριο του ΠαΣοΚ είχε μόλις στα παρουσιάσει συμπύκνωμα αδιαθεσίας πάνω στη συγκινησιακή φόρτιση της ρητορικής προπαγάνδας του όταν αγωνιζόταν να αποτραπεί η εκλογή του κ. Σημίτη. Ο κ. Πάγκαλος υπενθυσμίζε αργότερα ότι ο κ. Κακλαμάνης είχε λιποθυμήσει και σε δυο-τρεις παλαιότερες αλλά αντίστοιχες περιπτώσεις και ότι αυτές οι λιποθυμίες είχαν αποδειχθεί εξαιρετικά πεισιτικές στις ψηφοφορίες που ακολουθούσαν.

Βουλευτές του ΠαΣοΚ πάντως θεωρούσαν ότι το επεισόδιο Μπερνς διόγκωθηκε από τον Τύπο και ότι ο κ. Κακλαμάνης απευθύνθηκε στον κ. Παπανδρέου με το θάρρος και την ειλικρίνεια που δικαιούται μετά την υπεριστρατευμένη πολιτική συμπεριφορά με τον παππού του και τον πατέρα του. Το βέβαιο είναι ότι ο κ. Παπανδρέου δεν το αντιλήφθη ακριβώς έτσι. Και το πιθανότερο είναι ότι δεν το αντιλήφθηκαν έτσι ούτε οι υπολοίποι...

“ Ο Πρόεδρος της Βουλής είναι ένας μαχητής της πολιτικής που πάντα υπερασπίζεται με πάθος τις απόψεις του ”